

פאזל

מדען אחד חי כל הזמן מודאג מבעיות העולם, ורצה למצוא להן פיתרון. הוא עבר ימים ולילות במעבדה שלו כדי למצוא תשובות לספקות שלו. יום אחד, בנו בן ה-7 פנכנס למקום שלו, כדי לעזור לו בעבודתו. המדען, עצבני בגלל ההפרעה, רצה שהילד ילך למקום אחר. כשראה שזה בלתי אפשרי להוציא אותו משם, חיפש משהו כדי לתת לילד ולהסיח את דעתו. הוא הוציא מאיזו חוברת דף עם מפת העולם, גזר אותה להמון חתיכות, נתן לילד עם נייר דבק ואמר לו:

"אתה אוהב פאזלים, נכון? אז אני אתן לך את העולם – לתקן."

הינה העולם כולו בחתיכות, נראה אם אתה יכול לתקן אותו. תעשה את זה לבד לבד. הוא חשב שילד ייקח ימים עד שיצליח להרכיב את המפה, אבל אחרי כמה שעות, כבר שמע את קולו של בנו קורא לו:

"אבא, סיימתי, הצלחתי להרכיב הכול."

בהתחלה, האב לא האמין: זה לא ייתכן, שבגיל שבע הילד יכול להרכיב מחדש מפה

שאף פעם הוא לא ראה!!!

אבל הוא הניח את רשימותיו וניגש לבנו, כשהוא בטוח שהוא הולך לראות עבודה מבולגנת... להפתעתו, המפה הייתה מושלמת, כל החתיכות היו במקומן.

איך זה ייתכן? איך הוא עשה את זה?

"אתה לא ידעת איך נראה העולם", אמר המדען לבנו, "איך הצלחת?"

"אבא", אמר לו הילד, "נכון שלא ידעתי איך נראה העולם, אבל כאשר תלשת את הדף מן

החוברת, ראיתי שבצד השני יש תמונה של אדם. כשנתת לי את העולם לתקן, ניסיתי,

אבל לא הצלחתי. אז נזכרתי בתמונה של האדם מהצד השני, הפכתי את כל החתיכות,

והתחלתי לתקן את האדם. כשהצלחתי לתקן את האדם, הפכתי אותו,

וראיתי שהצלחתי לתקן את העולם..."